

Kapitola jedenáctá

O týden později jsem měla volno z práce, takže jsem si říkala, že si přispím, nebudu se moc namáhat, možná se zajdu podívat na některou z turistických atrakcí v okolí. Nebo vyrazím na jeden z méně obtížných výšlapů z mámina zápisníku. Teď už jsem věděla, že tu přece jen ještě nějaký ten pátek zůstanu, takže jsem už neměla tolik naspěch. Stejně jsem si potřebovala navýšit kapacitu plíc. Usoudila jsem, že tak do října na to určitě čas mám.

Možná. To, co se před týdnem stalo uprostřed noci, snad přimělo pana Rhodese změnit názor na to, jak dlouho mě u sebe ještě nechá bydlet. Neznala jsem ho, ale předpokládala jsem, že na to hned tak nezapomene.

Netopýr se naštěstí už nevrátil. Jenže můj mozek to pořád nedokázal přijmout, takže jsem pořád nemohla v noci spát a často jsem se budila.

Proto jsem taky byla vzhůru, když se zvenčí začaly ozývat zvuky.

Smířila jsem se s tím, že znovu už neusnu, vykutálela se z postele a pohledem na displej zjistila, že je půl osmé. Vykoukla jsem z okna.

Odněkud se ozývaly tupé, pravidelné rány.

Byl to pan Rhodes.

Sekal dříví.

Neměl na sobě triko.

A tím myslím, že byl do půl těla nahý.

Z toho, jak jeho oblečení obepínalo jeho tělo, jsem usoudila, že bude vypadat fakt dobře, ale na to, co jsem teď na vlastní oči viděla, mě nemohlo připravit nic.

Kdybych už neměla v koutcích úst zaschlé sliny, nejspíš bych začala slintat teď.

Pod nohama se mu válela zhruba třicet centimetrů dlouhá polena a vedle nich menší kupka dříví, kterou právě naštipal. Moji pozornost ale přitáhl jeho vypracovaný trup. Nad prsními svaly mu hrud' zdobilo tmavé ochlupení a pod nimi se rýsovala tvrdá mřížka břišních svalů, které do té doby vždycky zakrýval oblečením. Ramena měl široká a pas útlý a jeho kůže byla pevná a nádherná.

K tomu si připočtete vydouvající se bicepsy a neskutečná předloktí.

Šortky mu sice sahaly až po kolena, ale bylo vidět, že i od pasu dolů má svaly pěkné.

Byl to DILF, kterému žádný další sexy taťka nesahal ani po kotníky.

Můj bývalý byl sexy. Několikrát do týdne cvičil v domácí posilovně se svým trenérem. Být přitažlivý bylo koneckonců součástí jeho práce.

Ale panu Rhodesovi se Kaden nevyrovnal.

Sbíhaly se mi sliny.

Uznale jsem hvízdla.

Jenže asi o dost hlasitěji, než jsem měla v úmyslu, protože pan Rhodes zvedl hlavu a jeho pohled v tu ránu přistál na mně.

Přistihl mě.

Mávla jsem na něj.

A nejradší bych se do země propadla.

Zvedl bradu.

Ucouvla jsem od okna a snažila jsem se dělat jakoby nic.

Možná to nebude řešit. Třeba si bude myslet, že jsem na něj hvízdla, abych... ho pozdravila. Jo, jasně.

O tom jsem mohla leda snít.

Couvla jsem ještě dál a měla jsem pocit, že ve mně moje duše odumřela. Udělala jsem si snídani a snažila se držet co nejdál od okna, soustředit se na jiné věci. Jinak bych se ze samé hanby musela odstěhovat rovnou.